

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۷ جون ۲۰۲۰

سیاست‌های جنگ‌طلبانه دولت فاشیست ترکیه را شدیداً محکوم کنیم!

در شرایطی که کرونا از جوامع بشری قربانی می‌گیرد بار دیگر جنگنده‌های ارتش اشغال‌گر ترکیه نیمه‌شب با نقض حریم هوایی عراق، ارتفاعات قندیل، درئی، اردوگاه مخمور و شنگال را بمباران کردند و جنگل‌ها و مزارع را سوزاندند. حتی یک بیمارستان را نیز بمباران کردند.

مقامات محلی منطقه حاجی عمران اقلیم کردستان عراق اعلام کردند که توپخانه ایران هم‌زمان با حملات هوایی ترکیه، این منطقه را بمباران کردند. در این حملات روستای آلانا مورد هدف قرار گرفت. حکومت اسلامی نیروهای کردهای ایرانی را هدف قرار داد.

به‌گزارش خبرگزاری کردی رووداو، عبدالله حسین، رئیس دولت محلی سه‌شنبه ۲۷ خرداد ۱۳۹۹ - ۱۶ جون ۲۰۲۰ گفت: «در حملات هوایی ترکیه ارتفاعات باراسکان در روستای آلانا هدف قرار گرفت و خسارت جانی در پی نداشته است.»

به‌گفته فرزند احمد، شهردار حاجی عمران، پیش از حملات هوایی ترکیه، این منطقه هدف توپخانه‌های ایران قرار گرفته بود. این حملات گروه‌های مخالف کرد ایرانی را که در منطقه مرزی مستقر بودند، هدف قرار داده بود. فرزند احمد گفت: «ما فکر می‌کنیم که دو کشور در این حملات هماهنگ عمل کرده‌اند زیرا این نخستین بار است که ترکیه به این منطقه حمله می‌کند.»

شهردار حاجی عمران همچنین افزود: «این منطقه به‌طور منظم هر سال مورد حملات توپخانه‌های ایران قرار می‌گیرد. ایران گروه‌های مخالف کرد را هدف قرار می‌دهد.»

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران و همتای ترکیه‌ای او مولود چاووش اوغلو دوشنبه ۲۶ خرداد در آنکارا بر همکاری مشترک دو کشور علیه احزاب مخالف تاکید کردند.

پنج‌شنبه گذشته نیز هاکان فیدان، رئیس سازمان اطلاعات ترکیه در بغداد با مقامات عراقی دیدار کرد. در پی این دیدار، هواپیماهای جنگنده ترکیه یکشنبه شب ۲۵ خرداد - ۱۴ جون از پایگاه‌های هوایی مختلف این کشور به‌ویژه از دو شهر دیاربکر و ملطیه در جنوب شرق این کشور به پرواز درآمدند و به مواضع حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) در شمال عراق حمله کردند.

ظاهرا اربیل و بغداد بارها از ترکیه خواسته‌اند به حملات خود به خاک عراق پایان دهد و از نیروهای پ.ک.ک نیز خواسته‌اند از مناطق اقلیم کردستان خارج شوند.

العربیة فارسی نیز ۱۶ جون نوشت: منابع خبری کردهای ایران روز سه‌شنبه ۱۶ جون ۲۰۲۰ اعلام کردند که توپخانه‌های سپاه پاسداران ایران و نیروی هوایی ارتش ترکیه به‌طور هم‌زمان ارتفاعات «آلان» در منطقه مرزی حاجی عمران را بمباران و توپباران کردند.

طبق این منابع این حملات از ساعت ۹ صبح روز سه‌شنبه به وقت اربیل، شروع و تاکنون ادامه دارد. حاجی عمران نقطه مرزی بین اقلیم کردستان عراق و ایران است.

هواپیماهای جنگنده ترکیه یکشنبه شب ۲۵ خرداد ۱۳۹۹ - ۱۴ جون ۲۰۲۰ از پایگاه‌های هوایی مختلف این کشور به‌ویژه از دو شهر دیاربکر و ملطیه در جنوب شرق این کشور به پرواز درآمدند و به مواضع حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) در شمال عراق حمله کردند.

این عملیات با عنوان عملیات پنجه-عقاب انجام شد. وزارت دفاع ملی ترکیه در توییتری ادعا کرد که در این عملیات «۸۱ مخفیگاه و موضع» پ.ک.ک در سنجار، کارجاک، قندیل، زاپ، آواشین-باسیان و خاکورک در شمال عراق منهدم شدند.

خلوصی آکار، وزیر دفاع ملی ترکیه نیز در پیامی از موفقیت این عملیات سخن گفت. در عملیات پنجه-عقاب پهپادها، هواپیماهای سوخت‌گیری و شناسایی نیز شرکت کردند.

در پی این عملیات وزارت خارجه عراق در بیانیه‌ای حملات ترکیه را «تجاوز به خاک عراق» توصیف و آن را محکوم کرد. فرماندهی عملیات مشترک عراق نیز «نقض حریم هوایی عراق توسط جنگنده‌های ترکیه» را محکوم کرده و آن را «نقض آشکار حاکمیت کشور» دانست.

ترکیه به‌طور مرتب نیروهای پ.ک.ک را، چه در جنوب شرقی کردستان ترکیه و چه در شمال عراق، جایی که نیروهای این حزب مستقر است، هدف قرار می‌دهد.

فرماندهی مشترک نظامی عراق در بیانیه‌ای روز دوشنبه حمله جنگنده‌های ترکیه به عمق ۱۹۳ کیلومتری حریم عراق را محکوم کرد.

این فرماندهی در بیانیه خود تاکید کرد که اقدام ۱۸ فروند جنگنده ترکیه شامگاه یکشنبه گذشته در تجاوز به حریم هوایی در عمق ۱۹۳ کیلومتری خاک عراق را محکوم می‌کند.

به‌نوشته بیانیه، جنگنده‌های ترکیه به سمت مناطق «سنجار»، «مخمور»، «الکویر» و «اربیل» حرکت کرده و تا منطقه «الشرقاط» (شمال استان صلاح‌الدین) در عمق ۱۹۳ کیلومتری عراق نفوذ کرده و در داخل حریم هوایی عراق اردوگاه پناهندگان را در نزدیکی مخمور و سنجار هدف قرار دادند.

فرماندهی مشترک نظامی عراق اعلام کرد که جنگنده‌های ترکیه تا پاسی از شب برای چندین بار حریم هوایی عراق را نقض کردند.

این فرماندهی افزوده است: این رفتار تحریک آمیز ترکیه با معاهده‌های بین‌المللی در خصوص تعهد به حسن همجواری همخوانی ندارد و نقض صریح حاکمیت ملی عراق است.

فرماندهی مشترک نظامی عراق از ترکیه خواسته است که نقض صریح حریم هوایی عراق را متوقف کرده و به منافع مشترک دو کشور پایبند باشد.

در بیانیه با اشاره به این‌که باید آنکارا از تکرار این‌گونه اقدامات خودداری کند گفته شده که عراق آمادگی کامل برای همکاری با دو کشور برای کنترل اوضاع در مرزهای مشترک را دارد.

وزارت دفاع ترکیه یکشنبه شب از آغاز یک عملیات هوایی علیه مواضع حزب کارگران کرد ترکیه (پ.ک.ک) در شمال کشور عراق و بمباران ۸۱ موضع آنان خبر داد.

به گزارش خبرگزاری آناتولی ترکیه، جنگنده‌های اف ۱۶ ارتش ترکیه در عملیاتی با نام «پنجه عقاب» ۸۱ مواضع نیروهای پ.ک.ک در مخمور و سنجار واقع در شمال عراق را بمباران کرده‌اند.

در همین حال تارنمای الاخباریه عراق گزارش داد: جنگنده‌های ترکیه با نقض حریم هوایی عراق، ارتفاعات قندیل، درئی، اردوگاه مخمور و سنگال را بمباران کردند.

در همین حال، سایت‌های خبری کردزبان در اقلیم کردستان عراق نوشتند که جنگنده‌های ترکیه مراکز نظامی پ.ک.ک را در مناطق «سنجار، مخمور، زاب، قندیل، خاکورک، برادوست، کوه‌های کاره و متین، مناطق زینی ورتی و بالکایتی» در استان‌های اردبیل و نینوا در شمال عراق، بمباران کردند.

دولت اشغال‌گر ترکیه نیمه‌شب دوشنبه سنگال، مخمور و مناطق حفاظتی مدیا را بمباران کرد. حملات ترکیه همچنان ادامه دارند. محمد عبدالله رئیس مشترک جنبش آزادی جامعه کردستان همکاری حکومت اقلیم جنوب کردستان و دولت عراق با حملات ترکیه را محکوم کرد.

محمد عبدالله با یادآوری این‌که حملات شب گذشته دولت اشغال‌گر ترک ناشی از رویه نژادپرستانه رژیم ترکیه علیه کوردهاست می‌افزاید: «دست دولت ترک به هر جا که برسد کوردها را هدف قرار می‌دهد. ناتوانی حکومت باشور کردستان بحران‌های اقتصادی، سیاسی، تنش میان احزاب جنوب خلا بزرگی را در باشور کردستان به‌دنبال داشته است. این خلا دست ترکیه را باز گذاشته تا به اراده خلق‌مان حمله‌ور شود. حکومت اقلیم کردستان دست دولت ترکیه برای حملات را باز گذاشته است.»

محمد عبدالله خاطر نشان کرد که در باشور کردستان هیچ گامی بدون هماهنگی با امریکا برداشته نمی‌شود. وی افزود: «سکوت حاکمان باشور کردستان، عراق، نیروهای بین‌المللی به‌ویژه امریکا اثبات می‌کند که توطئه‌ای علیه کردها در جریان است. این توطئه علیه خلق کرد و جنبش آزادی‌خواهی کردستان است. سنگال و مخمور صدها کیلومتر از مرزهای ترکیه فاصله دارند و هیچ خطری از این مناطق دولت ترک را تهدید نمی‌کند. اما دولت ترک حمله به اراده خلق کورد را در راس سیاست‌های خود قرار داده است. این وضعیت برای مسؤولان حکومت باشور و عراق مایه شرم است. همکاری حزب دمکرات کردستان عراق با دولت ترک سبب این حملات است. نسبت به اشغال‌گری و حملات دولت ترک تنها به سکوت بسنده نکرده، بلکه با اشغال‌گران هم همکاری می‌کنند.»

محمد عبدالله در ادامه گفت که بدخواهان در صدد اشغال خاک باشور و روژاوی کردستان هستند. آنان می‌خواهند این دو بخش را به خاک ترکیه ملحق کنند. رئیس مشترک جنبش آزادی جامعه کردستان اظهار کرد: «باید هر کورد واجد

شرف این واقعیت‌ها را ببیند و علیه آنان بپا خیزد. ترکیه در مقابل چشم جهانیان به روژاوای کردستان حمله کرد و عفرین، سریکانی و گری‌سپی را اشغال کرد، تغییر دموگرافی در این منطقه را به مرحله اجرا گذاشته است. ما همیشه علیه اشغال‌گران و به‌ویژه دولت ترک ایستادگی می‌کنیم. خلق‌مان باید علیه این جنایت‌ها ساکت نباشند و به میدان‌ها سرازیر شوند.»

فرماندهی یگان‌های مقاومت شنغال (ی.ب.ش) در مورد حمله هوایی ارتش ترکیه با انتشار بیانیه‌ای از زخمی شدن ۴ مبارز خود در حمله هوایی ارتش ترک خبر داده است.

در بیانیه ی.ب.ش آمده است:

«ساعت ۰۰:۰۰ الی ۰۱:۰۰ دوشنبه ۱۵ جون دولت اشغال‌گر ترک به حملات هوایی دست زد. در این حملات ۶ پایگاه نیروهای ما هدف قرار گرفتند. هیچ زیان جانی نداشته‌ایم و تنها چهار تن از رفقا زخمی شدند. برای رفقای زخمی آرزوی شفای عاجل داریم.»

فرماندهی ی.ب.ش در بیانیه خود اعلام کرده است که «حملات هوایی ارتش ترک به شنغال را نمی‌توان حمله‌ای نظامی عنوان کرد بلکه این حملات با هدف قتل‌عام فرهنگی صورت می‌گیرند و هدف از آن نیز تخلیه شنغال و جلوگیری از بازگشت آوارگان ایزدی به زادگاهشان است. دولت ترک و همکاران آن تلاش می‌کنند قتل‌عامی که داعش در سال ۲۰۱۴ موفق به انجام آن نشد را خود به نتیجه برسانند. همچنین خواستار تغییر دموگرافی منطقه و تحمیل نگرش اخوان‌المسلمین به شیوه‌ای سیستماتیک در شنغال است. دولت ترک صد سال است در صدد کسب نتیجه از سیاست قتل‌عام فرهنگی در شنغال بوده و می‌خواهد در این منطقه ترک بودن را ترویج دهد.»

ی.ب.ش در ادامه بیانیه خود می‌گوید: «دفاع از شنغال با تمام نیرو ادامه دارد، همچنان‌که سال ۲۰۱۴ مقاومتی بی‌همپا شکل گرفت امروز نیز ی.ب.ش از شنغال خودمدیر و عراق دمکراتیک دفاع می‌کند. این مقاومت به توهمات نوع‌ثمانی دولت فاشیست ترک پایان خواهد داد.»

در اطلاعیه نیروهای مدافع خلق کردستان در مورد حملات دولت اشغال‌گر ترکیه آمده است که ارتش اشغال‌گر ترکیه در آمد و شرنخ دست به عملیات نظامی زد، جنگنده‌های حکومت ترکیه نیز منطقه گاره را بمباران کردند. مرکز اطلاع‌رسانی و نشر نیروهای مدافع خلق کردستان (ه.پ.گ) در مورد حملات ارتش اشغال‌گر ترکیه اطلاعیه‌ای منتشر کرد.

در بیانیه ه.پ.گ آمده است:

«۸» جون در نیمه‌های شب ارتش اشغال‌گر ترکیه در اطراف روستاهای جوماتنا، هندس و سلیمای منطقه فارقین استان آمد دست به عملیات زد. این عملیات با پشتیبانی هلی‌کوپتر و خودروهای نظامی انجام شد. ارتش ترکیه این مناطق را به شدت بمباران کرد. ارتش اشغال‌گر ترک تا صبح روز ۹ جون منطقه به بمباران منطقه ادامه داد و پس از آن که هیچ نتیجه‌ای به دست نیاورد، دام‌های روستائیان را هدف قرار داد و تعدادی از دام‌ها تلف شدند. نیروهای اشغال‌گر هم‌زمان با کمک کنترها که لباس نیروهای ما را به تن داشتند، در روستاهای جوماتنا، هندس و سلیمای دست به کنترل و بازرسی زدند.

۱۰ جون ارتش اشغال‌گر ترک در اطراف مرگزین در ارتفاعات منطقه قلابان استان شرنخ دست به عملیات زد. در همین روز هلی‌کوپترهای دشمن منطقه را بمباران کردند که با هلی‌کوپتر سیکورسکی سربازهایشان را به منطقه منتقل کردند. ۱۲ جون جنگنده‌ها نیز منطقه را بمباران کردند. عملیات همان روز بدون نتیجه پایان یافت. ۱۲ جون جنگنده‌های ارتش اشغال‌گر اطراف دشت کافیا و روستای کانیسارکی در منطقه گاره از توابع مناطق حفاظت شده مدیا را که محل اسکان غیرنظامیان است، بمباران کردند. به دلیل بمباران‌های منطقه در منطقه آتش‌سوزی ایجاد شد.»

کنگره جامعه دمکراتیک نیز در خصوص بمباران کمپ پناهندگاه مخمور از سوی دولت ترک بیانه‌ای صادر کرده است.

کنگره جامعه دمکراتیک (ک.ج.د) با صدور بیانه‌ای به حملات هوایی ارتش ترک علیه کمپ پناهندگان رستم جودی در مخمور واکنش نشان داد.

ک.ج.د در بیانه می‌گوید که یکی از هدف‌های دولت ترک از حمله به مخمور ایجاد آشوب‌گری و به حاشیه بردن راهپیمایی بزرگ ه.د.پ علیه حاکمیت است.

در بیانه آمده است: «روزی که راهپیمایی ه.د.پ آغاز شد آشکار گردید جریان در پی جنگ و مرگ است و کدام طرف برای صلح و زندگی کار می‌کند. به همین دلیل راهپیمایی ه.د.پ تا دستیابی به نتیجه باید ادامه یابد.

بمباران مناطق مسکونی و کمپ پناهندگان که تحت نظارت سازمان ملل هستند جنایت ضدبشری است. اما برای آ.ک.پ مهم نیست که در آینده‌ای نزدیک در عرصه بین‌المللی مجرم شناخته شود.

ما از تمامی خلق‌های جهان، سازمان‌های دمکراتیک و عرصه بین‌المللی می‌خواهیم که در برابر فاشیسم آ.ک.پ سکوت نکنند. خلق کورد باید در مقابل جنگ و فاشیسم به اتحاد دست یابند و صدای خود را بلند کنند. ما برای تحقق مطالبات سیاسی خلق کورد به هیچ عنوان از صلح و دمکراسی دست برنمی‌داریم.»

دبیرکل اتحادیه عرب نیز اعتراض خود را نسبت به بمباران مناطق حفاظتی مدیا، شنگال و مخمور اعلام کرد. بخش اطلاع‌رسانی دبیرکل اتحادیه عرب با انتشار بیانه‌ای اعتراض خود را نسبت به حمله به مناطق حفاظتی مدیا، کمپ پناهندگان مخمور و شنگال توسط دولت ترک اعلام کرد.

احمد ابو غیط دبیرکل اتحادیه عرب اعلام نمود که ترکیه به بهانه رصد و پیگیری پ.ک.ک در جنوب کردستان عملیاتی نظامی را آغاز کرده است و سازمان اتحادیه عرب، این حملات را محکوم می‌نماید.

در متن این بیانه آمده است که ترکیه این حملات را بدون هیچ‌گونه هماهنگی با رهبری بغداد انجام داده و آنکارا به این شیوه حقوق بین‌المللی را نقض کرده و این اقدام ترکیه بر ارتباط کشورهای عربی با ترکیه تأثیرگذار خواهد بود.

در این بیانیه آمده است ترکیه در سوریه، لیبی و عراق و برخی دیگر از کشورهای عربی دست به مداخله نظامی زده و این اقدامات در کشورهای عربی مایه نگرانی شده است. فرماندهی عملیات مشترک در عراق نیز به بهانه این که این حملات هوایی حاکمیت عراق را نقش می‌کند، نسبت به این حملات واکنش نشان دهند و آن را محکوم نمود. تصاویر نشان می‌دهد که هواپیماهای ارتش اشغال‌گر ترکیه جنگل‌ها، مناطق مسکونی و بیمارستان را بمباران شده‌اند.

مناطق مسکونی و بیمارستان واقع در منطقه سردشت شنگال از سوی جنگنده رژیم متجاوز ترک بمباران شدند. گزارش‌های اولیه حاکی از زخمی‌شدن چندین غیرنظامی است. بمباران ارتش ترک زیان فراوانی به مردم ایزدی رسانده است.

ساکنان کمپ پناهجویان شهید رستم جودی واقع در مخمور در گفت‌وگو با خبرگزاری فرات حملات هوایی ارتش متجاوز حکومت ترک را محکوم کردند.

آن‌ها اعلام کردند که فعالیت‌های خود را در محکومیت تجاوزگری حکومت سفاک ترکیه ادامه می‌دهند و یادآور شدند: «ما از مبارزه خود دست نمی‌کشیم.»

ترکیه در راستای اهداف نعثمانی و شبه‌امپریالیستی هم اکنون در جنگ داخلی سوریه و لیبی حضور دارد. علاوه بر این هر موقع دلش خواست بدون هیچ مانعی وارد مرزهای داخل اقلیم کردستان عراق می‌شود و نه تنها پایگاه‌های پ.ک.ک، بلکه روستاها و مناطقی مرزی را بمباران می‌کند و خسارت‌های زیادی به مردم این منطقه وارد می‌سازد.

اردوخان رئیس جمهوری اسلامی و جنگ‌طلب ترکیه در حمایت از شبه‌نظامیان دولت الوفاق در جنگ علیه ارتش ملی لیبی، همچنان به اعزام گروه‌های تروریستی اسلامی از سوریه به لیبی و به‌ویژه اطراف طرابلس پایتخت این کشور ادامه می‌دهد و در این راستا دو هواپیمای ترکیه‌ای حامل تعداد بیش‌تری از تروریست‌های اسلامی سوری شامگاه یکشنبه ۲۴ ماه مه ۲۰۲۰ در فرودگاه شهر مصراته به زمین نشسته بودند.

در همین راستا پس از انتقال ۵۰۰ تروریست اسلامی از سوریه به لیبی یک منبع در فرودگاه مصراته بامداد دوشنبه ۲۵ مه در گفت‌وگو با شبکه‌های «العربییه» و «الحدث» از فرود آمدن دو هواپیمای لیبی از مبدا ترکیه در فرودگاه این شهر خبر داد که ۳۰۱ تن تروریست اسلامی سوری را به لیبی منتقل کردند.

علاوه بر آن، هواپیماهای نظامی نیروی هوایی ترکیه در روزهای پنجشنبه و جمعه همان هفته نیز از مبدا استانبول جنگ‌جویانی را برای حمایت از دولت الوفاق لیبی به مصراته منتقل کرده بودند.

همچنین یک هواپیمای نظامی ترکیه از نوع C-130 عملاً از مبدا فرودگاه استانبول به مقصد مصراته لیبی به پرواز درآمده بود.

بازداشت «ابوبکر الرویضانی» عنصر داعشی خطرناک، در حالی است که ارتش ملی لیبی شامگاه یکشنبه ۲۴ مه از کشته شدن بیش از ۱۰۰ تن و اسارت ۲۲ تن دیگر از جنگ‌جویان سوری در پادگان الیرموک لیبی خبر داد.

سرتیپ احمد المسماری سخنگوی ارتش ملی لیبی در این باره گفت که نیروی هوایی وابسته به ارتش ملی لیبی مناطق گسترده‌ای را بازپس گرفته‌اند و تاکید کرد که اقدام ارتش در این باره عقب‌نشینی نیست بلکه استقرار مجدد نیروهای ارتش در مواضعشان است.

المسماری همچنین اعلام کرد که نیروهای ارتش ملی لیبی به فرماندهی ژنرال خلیفه حفتر یک رهبر داعشی اهل سوریه با نام «محمد الرویضانی» ملقب به ابوبکر الرویضانی را که در صف شبه‌نظامیان الوفاق علیه ارتش ملی لیبی می‌جنگید را دستگیر کرده‌اند.

المسماری درباره این عنصر داعشی گفت که او یکی از «خطرناکترین عناصر داعشی» است که توسط ترکیه به لیبی اعزام شده‌اند.

افزون بر این دیدبان حقوق بشر سوریه شامگاه یکشنبه ۲۴ مه اعلام کرد که ترکیه قصد آن دارد شماری از جنگ‌جویان وابسته به خود را به دلیل دست داشتن در اعمال فساد و بدرفتاری با اهالی از منطقه عفرین در شمال سوریه به لیبی منتقل کند تا جای آن‌ها را نیروهای ترکیه گرفته و زمام امور شهر را به‌دست بگیرند.

شایان ذکر است ترکیه و با وجود تعهداتش در کنفرانس برلین در ژانویه گذشته مبنی بر عدم دخالت در امور لیبی همچنان به اعزام نیرو و ارسال اسلحه، مهمات و تجهیزات جنگی به لیبی ادامه می‌دهد، تا جایی که مولود چاوش اوغلو وزیر خارجه ترکیه شامگاه یکشنبه ۲۴ مه علنا با اشاره به حمایت‌های (نظامی و لوجستیکی) آنکارا از دولت الوفاق به رهبری فایز السراج اعلام کرد که «اقدامات ترکیه در لیبی معادلات را تغییر داده است».

به‌گزارش اسپوتنیک خبرگزاری رسمی روسیه ۲۳ مه ۲۰۲۰ به نقل از نشریه Army Voice، ارتش و نیروهای ویژه پولیس ترکیه، قطعه‌ای از خاک یونان در مرز مورد مناقشه دو کشور در امتداد رودخانه ماریتسا یا افروس را تصرف کردند.

براساس گزارش این نشریه، نیروهای ترکیه بخش کوچکی از رودخانه در نزدیکی شهر فریس یونان را تصرف کردند. گزارشات حاکی از آن است که در ابتدا تعداد ۱۰ نفر از نیروهای ترکیه در این منطقه حاضر شده و چادرهایی را در این مکان برپا کردند و در ادامه بر تعداد این نیروها افزوده شد.

در حال حاضر بیش از ۳۵ ترک در خاک یونان حضور دارند و پاکسازی جنگل را آغاز کردند.

گزارش شده که ترکیه همواره به شواهدی مبنی بر تعلق این قطعه اشاره می‌کند، اما مدارکی در این خصوص در دست نیست. از این‌رو ترکیه از مذاکره خودداری کرده و به توافق کشورها که به مذاکره در خصوص مشکلات مرزی تاکید می‌کند، بی‌تفاوت است. می‌کنند. همچنین در این گزارش آمده که حضور نیروهای مسلح ترکیه نشان از تصمیم آنکارا برای ایجاد یک مشکل نظامی است.

شایان ذکر است که هموار در مرز ترکیه و یونان حوادث مختلفی رخ می‌دهد که دستگیری دو سرباز ترک در سال ۲۰۱۸ نمونه ای از این حوادث به‌شمار می‌رود.

هم‌اکنون در ترکیه چه می‌گذرد؟ ترکیه با این‌که کموبیش بیست سال است که دولتی «با ثبات» نسبی و رهبری قدرت‌طلب و شناخته‌شده دارد، چرا همواره آشفته و به‌هم‌ریخته است؟

برای پاسخ به این پرسش، باید چند نکته‌ای کلیدی در تاریخ معاصر و وضعیت کنونی ترکیه به‌یاد آورد. به نظر من نخستین موضوع، تنش میان ترویج مذهب و انبوه ارزش‌های سکولار موجود در جامعه ترکیه است. نه به‌این دلیل که مهم‌ترین موضوع در جامعه این تنش است، بلکه به‌این دلیل که تاثیر آن بر پیکار طبقاتی دست‌کم گرفته می‌شود.

افزون بر آن، آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌های بسیاری در سراسر کشور به‌منظور برآورد کردن نیاز به کارگر ارزان و تحصیل‌کرده تاسیس شده‌اند.

امروز نزدیک به یک‌دهم از جمعیت ۸۰ میلیونی این کشور، دانشجویان دانشگاه هستند، در حالی‌که ۲۵ میلیون نفر هم برای آموختن دانشی یا حرفه‌ای سرگرم آموختن هستند. به‌این ترتیب ترکیه طبقه کارگر جوان و شهرنشین دارد و ممکن نیست که بین این طبقه و سیاست‌های مذهبی دولت به‌رهبری حزب عدالت‌توسعه تنش وجود نداشته باشد. در واقع، حزب حاکم اکنون رای‌های سه شهر بزرگ و پیش‌رفته را در انتخابات محلی اخیر از دست داد. آن بخش‌هایی از جامعه که در آغاز از دولت حمایت می‌کردند، در حال حاضر به‌سرعت از آن دور می‌شوند. تنها کمتر از یک‌چهارم مردم از ترویج مذهبی از سوی حزب حاکم در حکم اصول پایه‌ای سازمان‌های اجتماعی و سیاسی از آن حمایت می‌کنند. اما حزب عدالت‌توسعه به‌لحاظ سیاسی به این افراطی‌های مذهبی و محافظه‌کار که به‌اصطلاح ارزش‌های مذهبی‌شان در جامعه به‌وجود می‌آورد، نیاز دارد. این تنش بی‌وقفه ادامه دارد. بنابراین شگفت‌آور نیست که سیاست‌های غیرعلمی دولت و ناکامی‌های ناشی از رویکردش به‌شکلی روش‌مند به این اپیدمی واکنش بسیاری را برانگیخته است.

عامل دیگری که ترکیه را به‌طور پیوسته در بحران نگه می‌دارد برآیند سیاست خارجی آن است. تردیدی نیست که اشتیاق بورژوازی ترکیه برای داشتن جایگاهی بزرگتر در سامانه امپریالیسم، ریشه در پیش‌برد سیاست‌های نو عثمانی دولت حاکم دارد. با این حال تلاش‌های اردوخان و حزب عدالت‌توسعه برای افزایش نفوذ ترکیه در صحنه بین‌المللی نشانگر نبود واقع‌گرایی سیاسی است که این کشور را به سیاست خارجی‌ای بحرانی در خلال سال‌های دهه گذشته کشانده است.

اردوخان از سردرگمی پدید آمده در صحنه بین‌المللی ناشی از زوال نگران‌کننده سرکردگی امریکا در جهان در پی بهره‌برداری است. با این وجود، بخش چشم‌گیری از لایه‌های بورژوازی ترکیه از خطرهای مرتبط با این فرایند ناخشنودند. آنان از یک‌سو فکر می‌کنند که این پا پیش نهادن‌ها (در سیاست خارجی) می‌تواند فرصت‌هایی جدید به‌وجود آورد یا دست‌کم قدرت مذاکره ترکیه را افزایش دهد و از دیگر سو نگران آسفتگی ناشی از پیامدهای آن هستند. حتی محفل‌های نزدیک به حزب عدالت‌توسعه ابراز نگرانی می‌کنند که سیاست‌های تهاجمی کنونی ترکیه فراتر از انگیزه دسترسی به ذخیره‌های سوخت در شرق مدیترانه به خواست‌های بیشتر آن در سوریه، قبرس، لیبی و دریای اژه کشیده خواهد شد که از نظر نظامی و سیاسی ناپایدارند. در واقع، صاحبان سرمایه بزرگ در حال حاضر به چالش‌های اقتصادی‌ای جدید که این بیماری همه‌گیر به آن‌ها دامن زده است اشاره می‌کنند و مدعی‌اند که باید از این وضعیت به‌منزله فرصتی به‌منظور گرگشائی در روابط با امریکا و اتحادیه اروپا بهره‌برداری شود. این نکته ما را مستقیماً بر اقتصاد ترکیه متمرکز می‌کند.

اردوخان بر اساس باز کردن کشور برای غارت و چپاول شرکت‌های انحصاری بین‌المللی، برداشتن رامبندهای قانونی برای ورود آشکار یا ناآشکار، هدفش سست کردن سازمان‌های کارگران متشکل از راه زورگویی و از راه فرقه‌گرایی مذهبی، و اتکای بیش از اندازه به وام‌های بین‌المللی بوده است. این ترفندها چندی است که کارایی خود را از دست داده‌اند. در حال حاضر اندوخته‌های موجود که دولت بتواند به آن‌ها دست‌اندازی کند- مانند دستبرد و به ته رساندن دارایی صندوق رفاه اجتماعی مردم- به‌پایان رسیده‌اند و گزینه‌هایی چندان به‌جز چاپ پول یا روی آوردن به صندوق بین‌المللی پول وجود ندارند. چنین شرایطی است که ترکیه را در برابر ویروس کووید ۱۹ ضربه‌پذیر کرده و کشور را به بحرانی بی‌سابقه کشانده است.

اقتصاد در حالتی از رکود به‌سر می‌برد، بیکاری در حال افزایش است، و ارزش لیره دست‌خوش کاهش شتابان است. هیچ‌کدام از دولت‌های پیشین در تاریخ ترکیه نتوانسته‌اند در برابر چنین وضعیت اقتصادی منفی جان به‌در ببرند. اگرچه روشن است که اردوخان این ویروس را مسبب این‌همه نابسامانی بدانند- همان‌طور که پیش‌تر توطئه‌های بین‌المللی را مقصر می‌دانست- می‌توان تصور کرد که محبوبیت جایگزینی طرفدار امریکا در صحنه سیاسی کشور- جایگزینی که مدت‌ها است ترویج می‌شود- افزایش خواهد یافت.

خشم کارگران نیز روی هم انباشته می‌شود. بخش بزرگی از جمعیت کار، به‌ویژه در صنعت فولاد، ساخت‌وساز، اسکله‌ها و خُردفروشان، می‌پرسند چرا در شرایط سخت، با دست‌مزد پائین و بدون امنیت شغلی در زمانی که از مردم خواسته می‌شود در «خانه بمانند» آنان باید به‌کار ادامه دهند؟

از خودبستگی نسبت به نظم اجتماعی موجود، که از سال گذشته ادامه دارد، بسیاری را به بدبینی و حتی برخی‌ها را به خودکشی می‌راند. اما این هم‌چنین دیگر کارگران را به پیکار سازمان‌یافته هدایت می‌کند.

در اوج بحران‌های دینی‌سازی همه‌جنبه‌های زندگی، سیاست خارجی و اقتصاد، چالش نجات از این شرایط جدید برای بخش چشمگیری از جمعیت به رویارویی روزمره تبدیل شده است. حزب حاکم عدالت‌و توسعه از این امر آگاه است. به‌همین دلیل است که حاکمان سعی می‌کنند آمارهای عمومی را دست‌کاری کنند. مرتب به کمک‌های اجتماعی اشاره می‌کنند که درحقیقت به هیچ‌کس نمی‌رسد، یا هیچ‌کس نمی‌داند که به چه کسی رسانده می‌شود، شمار جان‌باختگان ناشی از این بیماری را ناچیز می‌شمارند و به سامانه بهداشتی کشور که به‌شدت خصوصی شده است، همچون موفقیتی بزرگ می‌بالند، و همه این‌ها به‌قصد خدشه‌دار کردن درک عمومی به‌کار گرفته می‌شوند.

از نظر اثرگذاری فوری این بیماری همه‌گیر، اردوخان توانسته است از ویژگی‌های بخش جوان جامعه و محدودیت سال‌خوردگان در معاشرت، بیرون رفتن و ابراز نگرانی، به‌سود خود بهره‌برداری کند. با این وجود، در مخالفت با ادامه کار در کارگاه‌ها و محیط‌های کار، جدا از کافه‌ها و رستوران‌ها، تیزترین اعتراض‌ها انجام گرفته است.

با توجه به این‌که میزان دسترسی به دستگاه‌های تنفس مصنوعی و تهیه دارو در ترکیه تا اندازه‌ای پاسخ‌گو است، اما همین‌که خطر فوری بیماری همه‌گیر پایان یابد نابسامانی‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی گریبان دولت را خواهد گرفت. اردوخان هم با فشار مخالفان لیبرال و طرفدار غربش که در درون حزب عدالت‌و توسعه گسترش می‌یابد و هم واکنش مردم محروم که احتمال دارد در مجرای مخالفت با حاکمیت کنونی گسترده‌تر شود، در آینده سروکار خواهد داشت.

همه ناظران سیاسی، در انتظار دگرگونی‌های سیاسی در کشور ترکیه هستند. بحران اقتصادی این کشور که ناکامی دولت اردوخان در سیاست ماجراجویانه جنگی در لیبی و سوریه با هدف احیای امپراطوری عثمانی شدت گرفته بود، حالا با نتایج و ضربات شیوع کرونا در این کشور تشدید شده است.

سیل مهاجران سوری نیز در نتیجه سیاست ماجراجویانه اردوخان در سوریه روی دست دولت مانده است. بر این دایره بحرانی، ادامه جنگ با مردم کرد ترکیه که دامنه آن تا جنگ با کردهای سوریه کشیده شده نیز افزوده شده است. احزاب مخالف دولت با وجود تهدیدها و محدودیت‌هایی که دولت علیه آن‌ها اعمال کرده روی ناکامی‌های دولت اردوخان مانور خود را به امید تغییر سیاست‌ها و در صورت امکان برکناری اردوخان سرعت بخشیده‌اند. اردوخان نیز با آگاهی از این تلاش‌ها، کنترل روزنامه‌ها را گسترش داده و هنرمندان و روشنفکران را تهدید به زندان می‌کند. در چنین شرایطی، با صدای بلند و محکم و قاطع همبستگی خود را با مردم کرد و ایزدی در منطقه اعلام کنیم و سیاست‌های نوعثمانی‌گری و تجاوزکارانه و جنگ‌طلبانه دولت فاشیست ترکیه و ارتش اشغال‌گر این کشور و همچنین حکومت جهل و جنایت و ترور اسلامی ایران را شدیداً محکوم کنیم!

سه‌شنبه ۲۷ خرداد [جوزا] ۱۳۹۹ - ۱۶ جون ۲۰۲۰